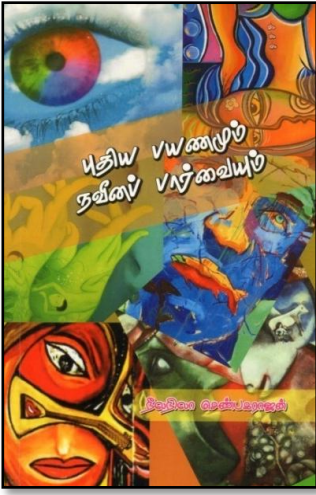

நீகரன்

இதழ் 4/மாத இதழ்/ஏப்ரல் 2015/தனிச்சுற்றுக்கு மட்டும்

மொழிபெயர்ப்புக்கான
சாகித்ய அகாடெமி 2014
விருது பெற்ற எழுத்தாளர்
சா. தேவதாஸ் அவர்களுக்குப்
பாராட்டு விழா

நூல் அறிமுகம்

புதிய படிப்புகளும் நவீனப் பார்க்கையும்

எழுதியவர்:

நீலநிலா செண்பகராஜன்

வெளியீடு:

சந்தகப் பூக்கள் பதிப்பகம், சிவகாசி.

விலை ரூ.100/-

சமூக மாற்றத்திற்கு வித்திடும் சிற்றிதழ்கள்

சிற்றிதழ்கள் பெரும்பாலும் தனிச்சுற்றுக்கு என்ற குறிப்புடன் அதற்கென்று உள்ள வாசகர் வட்டத்தைக் கணக்கில் கொண்டு வெளிவருகின்றன. ஒரு சில விளம்பரங்களையும் சிற்றிதழ்கள் பெற்றுக் கொண்டு வெளியாகின்றன. சிற்றிதழ்களின் இலக்கு என்பது விற்பனை என்பதை கவனத்தில் கொள்ளாமல் தனக்கென்று உள்ள இலட்சியத்தைப் படிக்கின்ற வாசகர்களிடையே நிலைநாட்டுவதாக அமைகின்றன. பெரும்பாலான சிற்றிதழ்கள் புத்தகக் கடைகளில் கிடைப்பதில்லை. குறைந்தது 200 பிரதிகள் முதல் 2000 பிரதிகள் வரை என்ற எண்ணிக்கை அடிப்படையில் ஒவ்வொரு சிற்றிதழும் அச்சாகி வாசகர் தளத்திற்குச் செல்கின்றன. ஆங்கிலத்தில்

சிற்றிதழ்களை 'Small Magazine' என்று சொல்வார்கள்.

வெகுஜன இதழ்களை விட படைப்பாளர்களை ஊக்குவிக்கும் இதழ்கள் என்றால் அவை சிற்றிதழ்கள்தாம்.

சிற்றிதழ்களுக்கு சமூக பிரக்ஞை நிறையவே உள்ளது. ஒரு சிற்றிதழை நடத்துவது என்பது மிகவும் கடினமான செயலாகும்.

'வீட்டைக் கட்டிப் பார் .. திருமணம் செய்து பார்' இந்தச் சொற்றொடரில் மூன்றாவதாக ஒன்றைச் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். அதுதான் 'சிற்றிதழை நடத்திப் பார்' என்பது.

எழுத்தாளர் சுஜாதா அவர்கள் அழகாகப் பின்வருமாறு கூறுவார், "சிற்றிதழ் நடத்துவது என்பது திட்டமிட்ட தற்கொலை." ஆக ஒவ்வொரு சிற்றிதழாளரும் பிரசவ வேதனையுடன் மாதம் மாதமோ அல்லது மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறையோ கஷ்டப்பட்டுச் சிற்றிதழை வெளிக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

பெரிய பெரிய எழுத்தாளர்களின் தொடக்க கால எழுத்துப் பயணம் சிற்றிதழ்களில்தான் ஆரம்பமாகியுள்ளன.

எழுத்தாளர் சுஜாதா, வல்லிக்கண்ணன், சுந்தரராமசாமி, சுபா, பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர், அசோகமித்திரன், கந்தர்வன், மேத்தா, அப்துல்ரகுமான், சுகிர்தாராணி, குட்டிரேவதி, வா.மு.கோ.மு., சுப்பராரதி மணியன் இன்னும் பலர் - இவர்களின் எழுத்துகள் எல்லாம் சிற்றிதழ்களில் தொடங்கி இன்றைக்கு ஆனந்த விகடன், குமுதம், கல்கி, குங்குமம் போன்ற வெகுஜன இதழ்களுக்குக் கிளை விரிந்து சென்றுள்ளன.

சிற்றிதழ்கள் சமூக மாற்றத்திற்குக் குரல் கொடுத்து வருவதால் அவற்றைச் சீர்தழ்கள் என்று குறிப்பிடலாம்.

□ நீலநிலா செண்பகராஜன், விருதுநகர்.

தனிச்சுற்றுத்
தமிழ் மாத இதழ்

இதழ் 4
ஏப்ரல் 2015

தமிழ்ச் சிற்றிதழ்கள் சங்க
உறுப்பிதழ்
பதிவு எண்: 493/2015

வடிவமைத்து வழங்குபவர்:
பா. பாஸ்கரன், எம்.ஏ.,

அஞ்சல் முகவரி :
3/806, எம்.ஜி.ஆர் நகர்,
டி.என்.சி கிராஸ் ரோடு,
ஆலங்குளம் - 626127
இராஜபாளையம் (வழி)
விருதுநகர் மாவட்டம்.

பேசி: 9786805027

மின் அஞ்சல் முகவரி :
baskaran.pa@gmail.com

வலைப்பூவில் வாசிக்க:
nikarantamil.blogspot.in

முன், பின் அட்டைப்
புகைப்படங்கள்:
முகநூலில் எழுத்தாளர்
லக்ஷ்மி மணிவண்ணன்
பகிரந்தவை.

மொழிபெயர்ப்பாளர், விமர்சகர் மற்றும் ஆய்வாளர் சா. தேவதாஸ் அவர்கள் 2014 ஆம் ஆண்டின் சிறப்பாகத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நாவலுக்கான சாகித்ய அகாடமி விருது பெற்றிருக்கிறார். சா. தேவதாஸ் அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பு நாவலான 'லடாக்கிலிருந்து கவிமும் நிழல்' இந்த விருதைப் பெற்றிருக்கிறது. பபானி பட்டாச்சார்யா என்பவர் ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ள 'நாயனழற கசழஅ ட்யனயம்' என்ற நாவலின் தமிழ் வடிவமே இந்நாவல். இந்நாவல் 1962 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற இந்தியாவுக்கும் கீனாவுக்கும் இடையிலான யுத்தத்தின் பின்புலத்தில் காந்திய சமூக அறங்களுக்கும் அறிவியல் தொழில்நுட்பப் பாய்ச்சலுக்கும் இடையில் நிகழ்கின்ற மோதலையும் முரண்பாட்டையும் விவரிக்கிறது. இந்நாவலை இவர் சாகித்ய அகாடமி பதிப்பகத்திற்காக 2011 ஆம் ஆண்டில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

சா. தேவதாஸ் அவர்கள், விருதுநகர் அருகில் உள்ள நடையனேரி குமிழங்குளம் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர். கூட்டுறவுத் துறையில் துணைப் பதிவாளராகப் பணிநிறைவு பெற்றவர். தற்போது இராசபாளையத்தில் வசித்துவருகிறார். மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றுள்ள இவர் 1990 ஆண்டு முதல் தனது இலக்கியத் தடங்களைப் பதித்து வருகிறார். இதுவரை 25க்கும் அதிகமான நாவல்கள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். இடரலோ கால்வினோ, பிரான்ஸ் கா.ப்கா, ஜே. எம். கோட்லி, லூயி புநுவல், பாபலோ நெருடா, ஹென்றி ஜேம்ஸ் ஆகியோரின் படைப்புகளைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்திருக்கிறார். ஸ்பானிய எழுத்தாளர் ஜூவான் ரேமோன் ஜிமொனேஸ் எழுதிய நோபல் பரிசு பெற்ற நாவலின் தமிழ் வடிவமான 'பினாட்டரோவும் நானும்' தனது மிகச் சிறந்த படைப்புகளில் ஒன்று என்று கூறுகிறார்.

பெண்ணிலை வாதம், நாட்டுப்புறவியல், விளிம்புநிலை மனிதர்கள் என்றெல்லாம் ஆய்வுகள் மேற்கொள்வதுடன் தமிழ் இலக்கிய ஆளுமைகளையும், பிரதிகளையும் தொடர்ந்து விமர்சனத்துக்கு உட்படுத்தி வருகிறார். உரையாடல் என்ற அமைப்பை நடத்தி வருகிறார். 'திசை எட்டும்' இதழின் மொழியாக்க விருது பெற்றுள்ளார். இவரின் 'அரேபியன் இரவுகளும் பகல்களும்' என்ற புத்தகத்திற்கு ஆனந்த விகடன் இலக்கிய விருது கிடைத்துள்ளது. தற்போது சாகித்ய அகாடமி விருது பெற்றுள்ளார். அவருக்கு எமது இதயபூர்வமான வாழ்த்துக்கள்.

காற்றில்
கிளை அசைந்து
முடிந்ததும்

பட்டென
கிளையை இயக்கி

காற்றை அசைத்தது
சிட்டுக்குருவி.

□ அ. செல்வம்,
திருநெல்வேலி.

நாங்கள்

ஊமைடைந்த
எங்கள் வீட்டுக்
கூரைகளைப் புதுப்பிக்க
வக்கற்றுப் போனாலும்
எங்கள்
வழிபாட்டுக்குரிய
தங்க மாரிகள்
கோவிலுக்கு மட்டும்
தங்கக் கூரை அமைக்கத்
தவறியதில்லை.

சேதமடைந்த
எங்கள் தேசத்தைச்
சீர்திருத்திச் செப்பனிட
சிந்தனையற்றுப் போனாலும்
எங்கள்
அரசியல்வாதிகளுக்கு
கொடி பிடிக்கவும்
கோஷம் போடவும்
குறைவே இல்லை.

என்ன செய்வது,
படிக்கட்டுகளாய்ப்
படிந்துபோன நாங்கள்
பல்லக்கில் ஏறலோ
பதவியைப் பிடிக்கலோ
முயற்சிப்பதேயில்லை

□ ஆல. தமிழ்ப்பித்தன், புனல்வேலி.

சுயம்

முடிந்து போனவற்றை
ஆதங்கத்துடன்
வாய்மொழிகிறேன்
உன்னிடம்.
எதிர்பார்ப்புகளின்
ஆசைகளை
ஆர்வமிகுதியில்
கொட்டுகிறாய் நீ.
தேவையற்றுப் போனது
இருவருக்குமான
உரையாடல்.

□ நாகா, இராஜபாளையம்.

பரிகாரம்

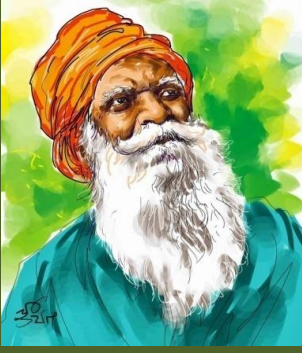
இன்று குருபெயர்ச்சி நான்..
நான்காம் இடத்திலிருந்து
ஐந்தாம் இடத்திற்கு
குடிபெயரும் குருபகவான்.
இந்நாளில் தரிசிப்பது
வாழ்வில் ஏற்றம், மேட்சம் தரும்
இது பக்தர்களின் நம்பிக்கை
விலையுயர்ந்த டிக்கெட்டெல்லாம்
விற்புத் தீர்ந்த நிலையில்..
இவ்வச தரிசனத்திற்கு
பூஜை தட்டுக்களுடன் நீண்ட வரிசை.
பக்கத்திலேயே..
சமீபத்தில் வீட்டை மாற்றிய
சனிபகவான்.
கண்டிப்பானவர்.
பார்வை பட்டாலே
பக்தர்களுக்கு ஆகாது.
பாவ மன்னிப்புக் கிடைக்காது.
தண்டனை நிச்சயம்.
இது பக்தர்களின் விமர்சனம்
ஆனாலும்..
ஜோதிடர் சொன்ன பரிகாரங்களுடன்
அவரையும் தரிசிக்கக்
காத்திருக்கிறது ஒரு கூட்டம்.
நம்பிக்கையோடு

□ எம். சேகர், சிவகாசி.

ஜமாய்க்கன் :பிராக்மென்ட்ஸ்

ஏ. எல். வெற்றிரிக்கல், கியூபா நாட்டின் அருகில் உள்ள மேற்கிந்தியத் தீவுகளில் ஒன்றான ஜமாய்க்காவைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர். அவருடைய 'ஜமாய்க்கன் ஃபிராக்மென்ட்ஸ்' (துய அய உயெ குசயப அநவெள) என்ற சிறுகதையே இந்த மாதப் படிக்க வேண்டிய சிறுகதை. இந்தக் கதை தமிழில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டிருக்கிறதா என்பதும் அப்படி இருந்தால் அது எந்தத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றிருக்கிறது என்பதும் எமக்குத் தெரியாது. எனவே முழுக் கதையையும் சுருக்கமாகப் பார்த்துவிடுவோம். கதைசொல்லி தன் வீட்டிலிருந்து ட்ராம் காரில் ஏறுவதற்காக ட்ராம் லைனை நோக்கி நடந்துசெல்கிறார். ஒரு வீட்டு வாசலின் முன்னால் ஒரு வெள்ளை இனச் சிறுவனும் ஒரு கருப்பினச் சிறுவனும் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வெள்ளை இனச் சிறுவனுக்கு சுமார் நான்கு வயதும் கருப்பினச் சிறுவனுக்கு சுமார் ஐந்து வயதும் இருக்கலாம். அவர்கள் விளையாடிக் கொண்டிருந்த விதம் கதைசொல்லியை மிகவும் வேதனையடையச் செய்தது. ஏனென்றால், நான்கு வயது வெள்ளைச் சிறுவனின் எல்லா உத்தரவுகளுக்கும் ஐந்து வயது கருப்புச் சிறுவன் ஒரு அடிமையைப் போல வேலை செய்து கொண்டிருந்தான். பல கேள்விகள் கதைசொல்லியின் மண்டையைக் குடைய ஆரம்பிக்கின்றன. ஜமாய்க்கர்கள் கருப்பர்கள். ஆனால் அடிமைமுறை வெகுசாலத்திற்கு முன்பே ஒழிக்கப்பட்டு விட்டது. எப்படி ஒரு வெள்ளைச் சிறுவன் தன்னைவிட வயதில் மூத்த தன் விளையாட்டுத் தோழனை ஒரு அடிமையைப் போல நடத்த முடிகிறது? பிறப்பிலேயே வெள்ளையர்க்கு அதிகாரமும் கருப்பர்களுக்கு அடிமைத்தனமும் வந்துவிடுகிறதோ? ஏன் அந்தக் கருப்புச் சிறுவன் அந்த வெள்ளைச் சிறுவனுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும்? அப்படியானால் ஜமாய்க்கர்கள் எவ்வளவு சிறியவர்களாய் இருந்தாலும் அவர்கள் உள்ளத்திலேயே அடிமைப் புத்தி இயல்பாகவே இருக்கிறது போலும் என்று நினைக்கிறார். தன் இன மக்களின் நிலையை நினைத்து வருந்துகிறார். மறுநாள் வழக்கம்போல கதைசொல்லி அந்தப் பாதையில் நடந்துவரும்போது அதே இரண்டு சிறுவர்கள் இன்றும் அதே இடத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இம்முறை அவர் கண்டதை அவராலேயே நம்ப முடியவில்லை. கருப்புச் சிறுவன் இன்று உத்தரவுகளைப் போட்டுக் கொண்டிருக்க வெள்ளைச் சிறுவன் அவன் உத்தரவுகளுக்கெல்லாம் கீழ்ப்படிந்து ஒரு அடிமை போல வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறான். இப்போது கதை சொல்லியின் மனதின் இருள் அகன்றுவிட்டது. அது வெறும் விளையாட்டுத்தான். 'எஜமானும் அடிமையும்' என்ற சிறுவர்களுக்கான விளையாட்டு. அதில் நிற ஒதுக்கல் மற்றும் இனப் பாகுபாட்டிற்கு எந்த இடமும் இல்லை. அந்த இடத்தில் அவரைத்தவிர வேறொரு வெள்ளையரும் வாசலருகே நின்று இந்தச் சிறுவர்களின் விளையாட்டைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவரும் தன்னைப் போலவே இந்தச் சிறுவர்களின் விளையாட்டை ஒரு விளையாட்டு என்று தெரியாமல் 'எப்படி ஒரு கருப்புச் சிறுவன் வெள்ளைச் சிறுவன் மீது அதிகாரம் செலுத்தலாம்' என்று குழப்பமடையலாம் என்று எண்ணுகிறார். அவருடைய குழப்பத்தைத் தீர்த்துத் தெளிவை ஏற்படுத்துவது நல்லது என்று வேகமாக அவரிடம் சென்று "இதில் இனப்பகைமைக்கு எந்த இடமும் இல்லை இது ஒரு விளையாட்டு", என்று சொல்கிறார். அப்போது அந்த வெள்ளையர் சிரித்துக்கொண்டே அது தமக்குத் தெரியும் என்று சொன்னதோடு அந்த இருவரும் தனது மகன்களே என்றும் சொல்கிறார். வீட்டின் முன் நிற்குகொண்டிருக்கும் தனது கருப்பின மனைவியைக் காட்டி அவளுக்கும் தனக்கும் பிறந்ததால் தன் பிள்ளைகளில் ஒருவன் கருப்பனாகவும் ஒருவன் வெள்ளையனாகவும் இருப்பதாகச் சொல்கிறார். கதைசொல்லி தனது மனதில் முன்கூட்டியே உருவாக்கப்பட்டிருந்த வெள்ளை இனத்தவர் பற்றிய கருத்தோட்டத்திற்காக வெட்கமடைகிறார்.

“இயற்கையில் வேலை செய்வோருக்கு இயற்கை கூலி கொடுக்கிறது. அந்தக் கூலி ஆனந்தம்.. மனநிறைவு. அது குழந்தைக்குப் பால் கொடுக்கும் பொழுதிலே தாய்க்குக் கிடைக்கிறது. ஆனால் வரடகைத் தாய்க்கு இன்னொருத்தியின் குழந்தைக்குப் பால் கொடுத்து அதில் கிடைக்கும் பணத்திலிருந்துதான் மகிழ்ச்சி பிறக்கிறது. பணம் சமூகத்தில் சதிராட்டம் போடுவதால்தான் மனித மரண்புகள் கேள்விக்குரியவை ஆகிவிட்டன.”

□ கோ.நம்மாழ்வார்

2015 ஏப்ரல் 6ம் தேதி இயற்கை வேளாண் விஞ்ஞானி கோ. நம்மாழ்வார் ஐயா அவர்களின் 77வது பிறந்தநாள்.

1938 பங்குனி 24 ம்நாள் (ஏப்ரல் 6) திருக்காட்டுப்பள்ளி அருகே உள்ள இளங்காடு கிராமத்தில் பிறந்தவர். கோவில்பட்டி வேளாண் ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் பண்ணை மேலாளராக ஏழு ஆண்டுகள் பணியாற்றியவர். இந்த மண்ணை மலடாக்கும் நாசகார வேலை வேண்டாம் என்று தூரக்கி எறிந்துவிட்டு சமூக சேவையாற்றப் புறப்பட்டவர். 2002ல் இயற்கை விவசாயம்பற்றி விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்த நடைபயணம் மேற்கொண்டவர். அமைதிக்கான நோபல் பரிசு பெற்ற நெதர்லாந்து நாட்டின் ஃபாதர் டொமினிக் பியரது இயக்கத்தில் ஈடுபாடு கொண்டவர். இன்று இயற்கை விவசாயத்தில் ஓரளவிற்கும் சற்று அதிகமாகவே விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் அது இயற்கை வேளாண் விஞ்ஞானி நம்மாழ்வார் அவர்களின் உழைப்பின் பலன் என்றே சொல்லவேண்டும். ரசாயன உரங்களின் கேடுகளை ஊர் ஊராகப் போய்ச் சொன்னவர். நமது நாட்டின் பாரம்பரிய விவசாய முறைகளின் பெருமைகளை எடுத்துச் சொன்னதோடு அதை செயலில் செய்தும் காட்டியவர். இன்று மக்கள் அரிசியைத் தாண்டி சோளம், கம்பு, குதிரைவாலி, வரகு என்று பாரம்பரிய உணவு தாணியங்களையும் வாங்க அழம்பித்திருக்கிறார்கள் என்றால் அதற்கு ஐயா நம்மாழ்வார் போன்றவர்களே காரணம். மார்ச்சு 15, 2013 (டிசம்பர் 30)ல் மண்ணில் விதையானாலும் இன்றும் பலரது மனங்களில் முளைத்துச் செழித்திருப்பவர்.

குறள்நெறி

உருவுகண்டு எள்ளாமைவேண்டும் உருள்பெருந்தேர்க்கு
அச்சாணி அன்னார் உடைத்து. (குறள்:667)

தோற்றத்தால் எளியவர்களாக இருப்பவர்களை அவர்களது தோற்றத்தைக் கொண்டு எடைபோட்டு அலட்சியமாக எண்ணக்கூடாது ஏனென்றால் உருண்டு செல்லும் தேர் தோற்றத்தில் பிரம்மமண்டமாக இருந்தாலும் வடிவத்தில் சிறிய அச்சாணி இல்லாமல் அதனால் உருளமுடியாது. அந்த அச்சாணியைப் போன்றோரும் உள்ளனர் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது.

தி பியானிஸ்ட்

கொஞ்சம் பழைய படம். 2002ல் வெளிவந்தது. ஆனாலும் இன்றைய நிலையில் இந்திய நாட்டின் குடிமக்களாகிய நாம் மீண்டும் ஒருமுறை பார்த்தால் நல்லது. பாசிசம் அதிகாரத்திற்கு வரும்போது அது தனது நாட்டை மட்டும்தான் அல்லாது முழு உலகையே எப்படிப் பாதிக்கிறது என்பதைக் காட்சிப் பதிவுகளாக நம் கண்களின் வழியே இதயத்தில் சேமித்துக் கொள்வது நமக்குத் தேவையாயிருக்கிறது. வார்ஸாவில் வானொலி நிலையப் பியானோ வாத்தியக் கலைஞராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த விலாடிஸ்லாவ் ஸ்பில்மான் என்பவரின் தன்வரலாற்று நூலைத் தழுவி எடுக்கப்பட்ட படம். திரைக்கதை எழுதி இயக்கி இருப்பதோடு இணைந்து தயாரித்திருக்கிறார் ரோமன் போலன்ஸ்கி. இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தின் துவக்கத்தில் போலந்தை ஜெர்மனி கைப்பற்றிக் கொண்டபோது போலந்து நாட்டின் தலைநகரான வார்ஸாவில் யூத இன அழிப்பின் நிகழ்வுகளைப் படம் சித்தரிக்கிறது. 1939லிருந்து 1945வரை ஜெர்மானியர்களின் யூத இன அழிப்பிற்குத் தப்பி இடிபாடுகளின் இடையே தன்னை ஒளித்துக்கொண்டு ஒற்றை மனிதனாக உயிர்பிழைத்திருந்த விலாடிஸ்லாவ் ஸ்பில்மானின் உண்மைக் கதை பாசிசத்தின் கொடூரத்தைச் சித்தரிக்கிறது. ஒருவேளை இது ஒரு போராளியின் கதையாக இல்லாமல் இருக்கலாம் ஆனால் உயிர்பிழைத்திருப்பதற்கான ஒரு குடிமகனின் போராட்டத்தை நாம் அறியத் தருகிறது. கெட்டோ வதை முகாம்களில் யூத இனத்தவரின் பரிதாபத்திற்குரிய துயர நிலை கல் நெஞ்சையும் கரைக்கும் விதத்தில் படமாக்கப்பட்டுள்ளது. ஆபரேஷன் ரெயினார்டுக்குப் பின் தனது குடும்பத்தினரைவிட்டுப் பிரிக்கப்படும் ஸ்பில்மான் ஜெர்மானியர்களிடமிருந்து

தப்பி பிறஇனத்தவரான நண்பர்களால் காப்பாற்றி ஒளித்து வைக்கப்படுகிறார். பசியினாலும் பயத்தினாலும் அனுதினமும் செத்துச் செத்துப் பிழைக்கும் விலாடிஸ்லாவ் ஸ்பில்மானின் பீதிநிறைந்த வாழ்வை அழகாகப் படமாக்கியுள்ளார் போலன்ஸ்கி. அதே வேளையில் எல்லா ஜெர்மானியர்களோடும் மோசமானவர்கள் அல்ல என்பதையும் இந்தப்படம் சொல்கிறது. படத்தின் இறுதிக் காட்சிகளில் எதேச்சையாக கண்டுபிடிக்கப்பட்டுவிடும் ஸ்பில்மானை ஜெர்மானிய கேப்டன் வில்ம் ஹோஸன்பீல்டு என்பவர் உதவிசெய்து காப்பாற்றும் காட்சிகள் இதை உலகுக்கு உணர்த்துகின்றன. 2002 ஆம் ஆண்டின் சிறந்த நடிகர், சிறந்த இயக்குநர், சிறந்த படம் ஆகிய மூன்று ஆஸ்கர் விருதுகளைப் பெற்றதோடல்லாமல் பாஃப்டா விருது உள்ளிட்ட பல விருதுகள் பெற்ற படம்.

மிஸ்டு கால்

“இந்தாமமா.. இந்த தாளில் இருக்கிற நம்பருக்கு போன் போடும்மா..” என்று கண்கலங்கியபடி கூறினாள்.

தமிழ்ச்செல்வி அந்தப் பெண்ணைக் கருணையோடு பார்த்தாள். மனதிற்குள் ஒரு முடிவு எடுத்தவாறே, “அம்மா.. என்னோட செல்போனில் பணம் இல்லையேம்மா.. இந்தாங்க அதோ அந்த பப்ளிக் பூத்தில் போய் போன் போட்டுக்கங்க”, என்று கூறி அந்தப் பெண்ணின் கையில் பத்து ரூபாயைத் தினித்தாள். அந்தப் பெண் ஏதும் புரியாமல் இருவரையும் பார்த்துக் கொண்டே சென்றாள்.

பேருந்து ஹாரன் ஒலித்துக்கொண்டே புது பெண்ணைப் போல் மெல்ல நடை பழக, இருவரும் ஓடிச் சென்று பேருந்தில் ஏறி அமர்ந்தார்கள். வெயிலில் நின்றதற்கு உள்ளே இளையராஜாவின் பாடல்கள் இதமாக இருந்தது.

பாத்திமா தமிழ்ச்செல்வி மீது சற்று கோபமாக இருந்தாள்.

இருந்தும் செல்லமாக, “ஏன்டே அந்த அம்மாவுக்குப் போன் போட்டுக் கொடுக்கல. போன்ல காசு இல்லைன்னு வேற பொய் சொல்ற? ஒரு போன்தானே பேசிவிட்டுப் போகட்டுமே? அதற்குப் போய் பத்து ரூபாயைத் தூக்கிக் கொடுக்கிற?”, என்று கேட்டாள்.

பாத்திமாவின் கோபம் வெகுளியாக இருந்தது. தமிழ்ச்செல்வி பாத்திமாவிடம், “பாத்திமா..செல்போன் நம்மோட அவசர அவசியத்துக்குத்தான். வயசுப் பொண்ணுகளோட செல் நம்பரைத் தெரிஞ்சுகிட வெட்டி பந்தா ஆசாமிகளோட முதல் வேலையே இதுதான். செல்போன் நம்பரை தெரிஞ்சுகிட்டு பிறகு மிஸ்டுகால் விடுவது... மிஸ்டுகால் வந்தது என்று ஆரம்பித்து உங்க குரல் ரொம்ப அழகா இருக்குங்க நீங்களும் அழகாத்தான் இருப்பீங்க என்று வழிவது.. ப்ளீஸ்.. போன

“என்னடீ.. இன்னைக்கும் லேட்டா..? எவ்வளவு நேரம் நிற்கிறது?”, என்றாள் பாத்திமா.

“சாரிடீ.. எங்கம்மா சாப்பாடு வைக்க நேரமாய்டுச்சு..”, என்று கூறி மூச்சிரைத்து நின்றாள் தமிழ்ச்செல்வி. பெயருக்கு ஏற்றாற்போல் அவ்வளவு அழகு. அவள் நெற்றியில் பூத்த வியர்வை துளி பூமியில் விழ மறுகணமே பூமி குளிர்ந்தது போல் இதமான தென்றல் வீசி அவள் முகத்தில் மோதி வியர்வையை துடைத்துச் சென்றது.

கல்லூரி செல்ல பேருந்திற்காக இருவரும் காத்திருந்தார்கள். வழக்கம் போல ‘வேர்கடலை, சுண்டல், கொய்யா, வெள்ளரி, அன்னாசி’ என குரல்கள் அவர்களைச் சுற்றி வலம் வந்து போயின. கல்லூரி செல்லும் பேருந்து வர, இருவரும் பேருந்தை நோக்கி நடந்தார்கள்.

கலைந்த தலையோடு வியர்த்துப்போய் ஒரு நடுத்தர வயது பெண்மணி இவர்களை நோக்கி நடந்து வந்தாள்.

தமிழ்ச் செல்வியைப் பார்த்து கண் கலங்கிக் கொண்டே, “அம்மா நானும் எம்புள்ளயும் எங்கம்மா வீட்டுக்குப் போகலாம்னு கிளம்பி வந்தோம்மா. வந்த எடத்துல பயபுள்ள மயங்கி விழுந்து பக்கத்தில் உள்ள ஆஸ்பத்திரியில்தாம்மா சேர்த்திருக்கிறேன். எனக்குக் கையம் ஓடல.. காலும் ஓடல. கையில் இருந்த பணம் பதட்டத்துல எங்க விழுந்ததுன்னு தெரியல. என் வீட்டுக்காரருக்குத் தகவல் கொடுக்கணும் என்று கூறிக் கொண்டே

வச்சிடாதீங்க.. பேச மாட்டீங்களா..? என்ன நீங்க பிரண்டாக்கூட ஏத்துக்க மாட்டீங்களா..?” என்பது, பிறகு இரட்டை அர்த்த வார்த்தைகள்.. காதல் என்ற பெயரில் செக்ஸ் டார்ச்சர் செய்து மிரட்டுவது .. வீட்டுக்கு வந்திடுவேன், கையை கிழிப்பேன், தற்கொலை செய்வேன் என்று கூறி நம் படிப்புக்குச் சமர்த்தி கட்டுவது.. இந்த மாதிரியான ஏதுவும் நடந்துடக் கூடாதுன்னுதான் நான் என் செல்போனில் அந்த அம்மாவுக்கு போன் போட்டுக் கொடுக்கல. அப்படி அந்த அம்மா சொன்னது ஒருவேளை உண்மைன்னா அதான் போன் செய்ய பணம் கொடுத்திட்டேனே. பொய் என்றால் பெரிய ஆபத்திலிருந்து தப்பித்துவிட்டேன். பாத்திமா .. நாம் செய்யும் சிறு கவனக் குறைவான தவறுதான் நாளைக்கு விதை போட்டு மரமமாகி நம்ம படிப்பு வாழ்க்கை நம்ம குடும்பம் எல்லாத்தையுமே நாசம் செய்துவிடும். பிறகு நம்ம வாழ்க்கை மண் குதிரையை நம்பி ஆற்றில் இறங்கிய கதை ஆகிவிடும். மற்றவர்களைக் குறைகூறக் கூடாது பாத்திமா.. தவறு நம்மிடம் இருந்தே ஆரம்பமாகிறது. நாம் கவனமாக விழிப்போடு இருந்தால் எந்த துன்பமும் நம்மை நெருங்காது”, என்றாள்.

தமிழ்ச்செல்வியை ஆச்சரியத்தோடு பார்த்தாள் பாத்திமா.

“நானும் இனி உன்னை மாதிரியே எச்சரிக்கையா இருந்து வாழ்க்கையில் சாதிப்பேன்”, என மன உறுதியோடு கூறினாள் பாத்திமா.

நடத்துநர் விசில் அடிக்க நிறுத்தமும் வந்தது. தமிழ்ச்செல்வி கூறியது பாத்திமாவின் மனதில் அழுத்தமாக நின்றது.

□ ந. முருகன்,

அல்லம்பட்டி, விருதுநகர்.

உருமாளி உருமாளி வந்தவளே மாரி

உன் அழகிய அகர அவதாரங்கள் பல..

தேகத்தைத் தீண்டினால் நீ சாரல் மழை

தேசத்தைச் சிதைத்தால் நீ புயல் மழை

மலையில் இருந்து விழும்போது நீர்வீழ்ச்சி

மண்ணில் உருண்டு ஓடும்போது நீரோடை

நீரோடைகள் ஒன்றிணைந்தால் பேரறு

ஆறுகளின் சங்கமமோ மகாசமுத்திரம்

அணைகள் கட்டித் தடுத்தாலும் நலன் பயப்பாய்

அற்பர்களின் அரசியலுக்கும் களம் அமைப்பாய்

அன்று மரசில்லாமல் மண்ணைப் பொன்னாக்கினாய்

இன்று மண்ணை நஞ்சுக்கும் அயிலமாய் ஆனாய்

இந்நிலை மாரி மானுடம் செழிக்க

இனி எப்போது பொழிவாய் நல்மாரி?

□ த. செல்வக்குமார்,

மாதாங்கோவில்பட்டி.

சிரிக்க

ஆசிரியரிடம் மாணவன்: “சார், யூரின் பாஸ் பண்ணிட்டு வரேன் சார்..”

மாணவரிடம் ஆசிரியர்: “அதையாவது ஒழுங்கா பாஸ் பண்ணுடா..”

□

பரிசைக்குப் போகும் மகனிடம் தந்தை: “டேய்.. ஒரு டீ அடிச்சிட்டுப் போடா”

மகன் தந்தையிடம்: “வேனாம்பா.. நான் காப்பி அடிச்சிக்கிறேன்பா”

□ எஸ். சொக்கர், திருத்தங்கல்.

சுபோத்னிக்கில் லெனின்

ரஷ்யக் கம்யூனிஸ்ட் (போல்சுவிக்) கட்சியின் மத்தியக் கமிட்டி 1920, மே, 1ம் தேதி அகில ரஷ்ய சுபோத்னிக்கை ஏற்பாடு செய்தது. அன்று மக்கள் ஒன்று திரண்டு வேலை செய்யாத ஓர் இடங்கூட ரஷ்யாவில் இல்லை. நான் கிரெம்ளினில் பயிற்சி பெற்றுக்கொண்டிருந்த மாணவர்களுடன் வேலை செய்வதற்காகக் கிரெம்ளின் மைதானத்துக்கு வந்தேன். மைதானத்தின் ஒரு பகுதியில் கண்ட குப்பை கூளங்களும் கட்டுமானப் பொருள்களும் குவிந்து கிடந்தன. வழக்கமான ராணுவப் பயிற்சிக்கு இவை இடஞ்சலாக இருந்தன.

பயிற்சிக் கமிசார் என்ற முறையில் நான் வலதுசாரியில் இருந்தேன். அப்போது கிரெம்ளின் காவலர் தலைவர் தோழர் பெத்தர்ஸோன் என்னை அணுகி, “சுபோத்னிக்கில் பங்காற்றத் தோழர் லெனின் வந்திருக்கிறார்” என்றார்.

நான் லெனினைப் பார்த்தேன். நைந்த பழைய உடையும், பூட்சுக்களும் அணிந்து, உத்தரவை எதிர்பார்த்து எங்களுக்குச் சில தாவுகளுக்கு அப்பால் அவர் நின்று கொண்டிருந்தார்.

எங்களில் பெரியவர் என்ற முறையில் எனக்கு வலப்புறம் வந்து

நிற்கும்படி நான் அவரிடம் கூறினேன். அவர் சட்டென்று அப்படியே செய்தார்.

“நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள்” என்றார்.

“வரிசைகள் ஒழுங்காக நிற்கட்டும் வலது பக்கம் திரும்புக” என்று சுபோத்னிக் தலைவன் கட்டளையிட்டான்.

குறிப்பிட்ட வேலையைச் செய்ய நாங்கள் முற்பட்டோம். இரண்டிரண்டு பேராக ஜோடி சேர்ந்து வேலை செய்ய வேண்டியிருந்தது. லெனினும் நானும் நீண்ட கம்பங்களைத் தூக்கி அப்புறப்படுத்தலானோம்.

கம்பத்தின் மெல்லிய நுனிப்பக்கத்தை விட்டுவிட்டுப் பருத்த அடிப்பக்கத்தைத் தாம் தூக்கிக்கொள்ள லெனின் ஓயாது முயன்றார். நானோ அவருக்குக் கனம் குறைந்த மெல்லிய நுனிப்பக்கத்தைக் கொடுக்க விரும்பினேன். இதனால் எங்களுக்குள் விவாதம் தொடங்கிவிட்டது.

“நீங்கள் என்னைவிட அதிகக் கனத்தைத் தூக்கவேண்டி வருகிறது” என்றார் லெனின்.

“நான் செய்வதுதான் சரி. ஏனெனில் உங்களுக்கு ஐம்பது வயதாகிறது, எனக்கோ இருபத்தெட்டுதான்” என்று நான் சமாதானம் கூறினேன்.

அவர் அற்புதமாக வேலை செய்தார். அவர் நடக்கவில்லை, ஓடினார். மற்றவர்களை முந்தினார், பரபரப்பின் வேலை செய்தார் - துடியாக வேலை செய்வது அவசியம் என்று மற்றவர்களுக்குக் காட்டுவது போல. நான் களைத்துப் போனேன். மற்றவர்களும் வேலையை இடை நிறுத்திவிட்டு ஓய்வு எடுத்துக்கொள்வதற்காக உட்கார்ந்தார்கள். தோழர் லெனின் பயிற்சி மாணவர்களின் அருகே உட்கார்ந்தார்.

வெயில் பளிச்சென்று அடித்தது. சங்கீதம் வேலை செய்பவர்களுக்கு உற்சாகம் ஊட்டியது. உடல் உழைப்பைக் காட்டிலும் இன்பம் அளிப்பது எதுவும் இல்லை என்று அப்போது எல்லோருக்கும் தோன்றியது. குழுவில் இருந்த ஒருவன் தோழர் லெனினுக்கு ஒரு சிகரெட்டு கொடுக்க வந்தான்.

“வேண்டாம். நான் புகை பிடிப்பதில்லை. நான் பள்ளி மாணவனாக இருந்தபோது ஒரு தரம் மற்றவர்களோடு சேர்ந்து மட்டுமீறிப் புகை குடித்துவிட்டு மிகவும் சங்கடப் பட்டுப் போனேன். அப்போது முதல் புகை குடித்ததே இல்லை” என்றார் லெனின்.

ஓய்வெடுத்துக்கொண்ட பிறகு நாங்கள் மிகப் பாரமான ஓக் கட்டைகளை வேறு இடத்தில் கொண்டு வைக்க வேண்டியிருந்தது. ஓய்வொரு கட்டையையும் நீண்ட கோலில் கட்டி ஆறு பேர் சேர்ந்து தூக்க நேர்ந்தது. வைக்க வேண்டிய இடம் போய்ச் சேர்வதற்குள் ஓரிரு தடவை இளைப்பாறுவது அவசியம் ஆயிற்று.

லெனின் பயிற்சி

மாணவர்களுடன் நான்கு மணி நேரம் வேலை செய்தார்.

கடினமான உடலுழைப்பில் லெனினுடைய நாள் கழிந்த இந்த நான்கு மணி நேரம் வாழ்நாள் முழுவதும் என் நினைவில் நிலைத்திருக்கும்.

□ இ.பொரீஸவ்

(நூல்: இவர்தான் லெனின்)

குறிப்பு: சுபோத்னிக் என்ற சொல்லுக்கு ரஷ்ய மொழியில் குழுவாக உழைப்பது என்று பொருள்

படைப்பரங்கம்

எழுத்தாளர் தனுஷ்கோடி ராமசாமி அறக்கட்டளை, தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்ற சாத்தூர் கிளை மற்றும் அனைத்திந்திய முற்போக்குப் பேரவையின் விருதுநகர் மாவட்டக் கிளை இணைந்து நடத்திய படைப்பரங்கம் 15-3-2015 ஞாயிறு அன்று காலை 10 மணியளவில் சாத்தூர் தனுஷ்கோடி மருத்துவமனையின் 3ஆம் தளத்தில் அமைந்துள்ள தனுஷ்கோடி அரங்கில் நடைபெற்றது. ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியை திருமதி ஜெயிமாதெய்சி செளந்திரபாண்டியன் அவர்கள் தலைமையில் மருத்துவர் த. அறம் அவர்கள் முன்னிலையில் நடைபெற்ற இக்கூட்டத்தில் தகஇபெருமன்றத்தின் சாத்தூர் கிளையின் தலைவர் திரு. கலிங்கல் சுவாமிநாதன் அவர்கள் வரவேற்புரை ஆற்ற நிகழ்ச்சிகளைத் திரு. இரா. இராமமோகன் அவர்களும் திரு. என். ரமேஷ் அவர்களும் தொகுத்து வழங்கினர். ‘தமிழே..தமிழே’ என்ற தலைப்பில் திரு. ஆ. பரந்தாமன் அவர்களும், ‘பகத்சிங் என்றொரு..’ என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் கொ. ரமேஷ்குமார் அவர்களும், ‘வள்ளலார்’ என்ற தலைப்பில் திரு. இரா. கணேசமூர்த்தி அவர்களும் உரையாற்றினர். படைப்புகள் வாசிக்கப்பட்டன. பள்ளி மாணவ மாணவியர் தங்கள் சிறப்புத் திறன்களை வெளிப்படுத்தினர். திரு. வ. நவநீதகிருஷ்ணன் நன்றி கூறினார்.

நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்ட மாணவ மாணவியர் மருத்துவர் த. அறம் அவர்களுக்கு நினைவுப் பரிசு வழங்கும் காட்சி

நிகரன் பேசுகிறேன்

இந்த நான்காவது இதழ் மூலம் மீண்டும் உங்களைச் சந்திப்பதில் உள்ளபடியே மகிழ்கிறேன். ஒவ்வொரு இதழிலும் ஒவ்வொரு விதமான சோதனைகளும் அதன் படிப்பினைகளும் நமது பொக்கிஷத்தில் சேர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன. இதழை மேலும் செழுமைப்படுத்தி வளர்த்தெடுப்பதில் எனது நேசத்திற்குரிய நண்பர்களின் ஒத்துழைப்பை நாடுகிறேன். எம்மோடு இணைந்து பணியாற்ற விரும்பும் நண்பர்கள் நீங்கள் எந்தவிதத்தில் எம்மோடு இணைந்துகொள்ள விரும்புகிறீர்கள் என்பதை அறியத் தருமாறு அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதழில் நீங்கள் எத்தகைய பங்களிப்பை அல்லது பார்த்திரத்தை வகிக்க விரும்புகிறீர்கள் என்பதைத் தெரியப்படுத்தினால் அதுகுறித்து ஆலோசித்து முடிவெடுப்போம். விரைவில் ஒரு குழுவாக இணைந்து இதழ்ப் பணியை முன்னெடுத்துச் செல்வோம். இப்போது நீங்கள் இதழை வலைப்பூவிலும் வாசிக்கலாம். முகவரி மூன்றாம் பக்கத்தில் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. முகநூலிலும் இதழுக்கென்று பிரத்யேகமாக ஒரு பக்கம் உருவாக்கப் படவிருக்கிறது. மின்னஞ்சலில் படைப்புகள் அனுப்புவோர் யூனிகோடில் டைப் செய்து அனுப்பவேண்டும். அஞ்சலில் இதழ்களை அனுப்பத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்துவருகிறோம். மீண்டும் சந்திப்போம்.

இந்திய முதலாளி வர்க்கமும், மத்திய கால மயக்கங்களும்.

இந்திய முதலாளி வர்க்கம், மத்திய கால மயக்கவாதங்களை எதிர்ப்பதற்கு பதிலாக அதனால் செழிப்புற்று வருகிறது. இந்த வர்க்கத்தின் ஆட்கள் இன்னமும் கூட அனுமான் என்னும் குரங்கையும் பசுவையும், “கடவுளின் அவதாரங்கள் என கருதப்படும்” புனித மனிதர்களையும் வணங்கி வருகிறார்கள். பிச்சைக்காரர்கள் குப்பைப் தொட்டிகளை கிளறிக்கொண்டிருக்க கோவில்களையும், தர்மச் சத்திரங்களையும் கட்ட இவர்கள் இலட்சக் கணக்கான பணத்தினை செலவிடுகின்றனர். மத்தியகால மயக்கவாதங்களில் இவர்களின் நலன்கள் அடங்கியுள்ளன. இவர்களின் அனைத்துக் கலாச்சார சாதனங்களும் அதனை உயர்த்திப் பிடிக்கின்றன. பசுக்கள், கன்றுகள், மற்ற கறவை இனங்கள், வண்டி எருதுகள் ஆகியவற்றைக் கொல்வது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. இது இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் உள்ள அரசின் வழிகாட்டும் கொள்கைகளுள் ஒன்றாகும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவது பயனுள்ளதாக இருக்கும். மேற்கு வங்காளம், கேரளா தவிர மற்ற அனைத்து மாநிலங்களிலும் பசுவதை தடை அமுலில் உள்ளது. உத்திரப் பிரதேசத்தில் உள்ள அரித்துவார போன்ற இடங்களில் கறியோ அல்லது மீனோ உண்பதற்கு யாருக்கும் அனுமதியில்லை. நட்சத்திரங்களில் நம்பிக்கை கொள்வது அதிகமாக உள்ளது. ஒரு உதாரணம் போதுமானது. மவுண்ட் பேட்டனால் ஆகஸ்டு 15, 1947 அதிகார மாற்றத்திற்கான நாளாகக் குறிக்கப்பட்டது. ஆனால் சோதிடர்கள் அந்த நாள் அமங்கலமான நாள் என்பதைக் கண்டு பிடித்தனர். ஆகஸ்டு 14 மங்களகரமான நாள் எனச் சொன்னார்கள். பின்பு ஆகஸ்டு 14க்கும் 15க்கும் இடைப்பட்ட நள்ளிரவைத் தேர்வு செய்ததன் மூலம் அந்தச் சிக்கல் தீர்க்கப்பட்டது. இந்து தேதிப்படி நாளின் தொடக்கம் அதிகாலைதான், நள்ளிரவல்ல. பெரு முதலாளிகளும் அதன் அரசியல் கருத்துருவ பிரதிநிதிகளும் பழைய அழகல்களை நவீனம் என்ற மெல்லிய பூச்சினால் காப்பாற்றி வருவதில் அக்கறை கொண்டுள்ளனர்.

சுனிதி குமார் கோஷ்,

நூல்: இந்தியப் பெருமுதலாளி வர்க்கம்.

பெண்ணென்று பூமிதனில் பிறந்துவிட்டால்...!

சாதிகள், சாதிக்குள் சாதிகள் என மாவட்டங்களாகவும், உள்வட்டங்களாகவும் இன்றைய சமூக அமைப்பானது உள்ளது. சமயங்களும், மக்களினங்களும் பற்பல. சமய அமைப்பிலும் சாதி புரையோடிக் கிடக்கிறது. ஒரு காலகட்டம்வரை திருமணத்தில் குலம், சாதி, இனம் ஆகியவை போற்றப்படவில்லை. தம் குலம், சாதி, இனத்துக்குப் புறத்தே பெண் எடுப்பதும் கொடுப்பதும் வழக்கமாக இருந்தது. இதுவே புறமண முறை. பின்னர் ஒரே மதம், குலம், சாதி, இனத்துக்குள் திருமணங்கள் நிகழ்ந்தன. இஃது அகமணமுறை. என்றைக்குப் புற மணமுறையானது அக மணமுறையாக மாறியதோ அன்றுமுதல் சமூக அமைப்பானது மூடப்பட்ட சமூக அமைப்பாக ஆகிவிட்டது. அதனால் காதல் மதம், குலம், சாதி, இனம் ஆகிய மரபுகளைக் கட்டிக்காப்பதற்காக மகளிரின் அடிப்படை உரிமையான தன் துணைதேரும் உரிமையும் மறுக்கப்பட்டுவிட்டது. இதனால் காதலில் தோல்வியுற்ற மகளிர்க்கு மனத்தில் ஒருவனும், மஞ்சத்தில் ஒருவனுமாக வாழுகின்ற அவலநிலை அல்லவா ஏற்பட்டு விடுகிறது! தனக்குப் பிறந்த பெண்குழந்தையை, 'இந்தச் சனியன் இப்போ வந்து பிறக்கவேன்னு யார் அழுதா?' என்று ஒரு தாயே சலித்துக் கொள்ளுகிறாளே! ஏன்? பெண்பிறவியை இழிபிறவியாகச் சமூகம் கருதுவதால் அன்றோ அவ்வாறு சலித்துக் கொள்ளுகிறாள். பெண் பிறவிக்குச் சமூக மதிப்பு இல்லை என்பது இதிலிருந்து தெரிகிறது. சமூகத்தில் வருணபேதம் தோன்றியது போன்று குடும்பத்திலும் ஆண்-பெண் பேதம் நிலவுகிறது. உடலியல் ரீதியில் இயல்பாக உள்ளனவற்றை ஏற்றத்தாழ்வுக்கு உரியனவாகச் சமூகம் ஆக்கிவிட்டதே! இது நியாயமா?

முனைவர் பொ. நா. கமலா,

சிவகாசி,
மதிபதிப்பகம்,
முதற்பதிப்பு 1994.

“என் வாழ்க்கைப் பாதையிலே நான் சந்தித்த கண்ணீர்க் காவியங்கள் எண்ணற்றவை. கோவலனை இழந்த கண்ணகிகள், துவீயந்தனால் கைவிடப்பட்ட சகுந்தலைகள், கணவனைச் சுமக்கின்ற நளாயினிகள், அசோகவனத்துச் சீதைகள், அக்கினிப் பிரவேசம் செய்த ஜானகிகள், அங்கீகாரம் பெறாத குந்திகள், சாபத்துக்கு ஆளான அகலிகைகள், சிரச்சேதம் செய்யப்பட்ட ரேணுகைகள், சிலுவையைச் சுமக்கும் சுமைதாங்கிகள், சிவனுக்காகத் தவம் செய்யும் சக்திகள், நித்திய கன்னியரான கன்னியாகுமரிகள், மழலையருடன் மாய்ந்த நல்லதங்காக்கள் - இவர்கள் வடித்த கண்ணீர் எனக்குள் மிகுந்த பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. இந்தக் கண்ணீர்க்கறை படிந்த கண்மலர்களிலே ஒளி பிறக்க வழி இல்லையா, பெண்ணென்று பூமிதனில் பிறந்துவிட்டால் பெரும் பிழைதானா? என்று சிந்திக்கத் தூண்டியது. பெண்களது அவலத்துக்கான சமூகக் காரணிகளைத் தேடிக்காணவேண்டும் என்று உள்ளத்தின் உறுத்துதலின் விளைவு இந்நூல்.”

இலக்கிய உலக வரலாற்றில் தலைசிறந்த முன்னோடிகளாகத் திகழ்வது சோவியத் இலக்கியங்களே. அவைகள் மனித சமுதாயம் பற்றிப் பேசின. மனிதகுல முன்னேற்றத்திற்கு வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்தன. அவ்விலக்கியச் செம்மை உருவாகக் காரணமாகத் திகழ்ந்தவர்கள் 18-19ஆம் நூற்றாண்டு எழுத்தாளர்களே.

அவர்களில் முதன்மையானவர் அலெக்சாண்டர் புஷ்கின் ஆவார்.

அலெக்சாண்டர் புஷ்கின் 1799 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 6ம் நாள் மாஸ்கோவில் பிறந்தார். தந்தையார் பெயர் செர்ஜிலிவோவிச் புஷ்கின். தாயார் ஓசிப்போவ்னா, அபிசீனிய இளவரசர் ஆப்ரஹாம் ஹன்னிபாலின் பேத்தி.

பிணைக் கைதியாகக் கான்ஸ்டாண்டிநோபிள் கொண்டுவரப்பட்ட ஹன்னிபாலை ரஷ்யப் பேரரசர் மகாபீட்டர் மீட்டு அழைத்துவந்து கல்விபுகட்டித் தன்னுடன் வைத்துக் கொண்டார். எனவே அவருடைய பேத்திக்கும் ஜார் மன்னனின் அரசவையில் நல்ல தொடர்பும் உறவும் இருந்தது.

சிறு வயதிலேயே புஷ்கின் புத்தகங்கள் படிப்பதில் ஆர்வம் கொண்டார். தந்தையின் நூலகத்தில் அதிக நேரம் செலவிட்டார். இவரது பனிரெண்டாம் வயதில் 1811ல் பீட்டர்ஸ்பர்க் அருகில் உள்ள ஜார் ஸ்கயே செலோ கல்விக் கூடத்திற்கு அனுப்பிவைக்கப் பட்டார். பள்ளியில் அவருக்குச் சிறந்த நண்பர்கள்

கிட்டினர். பள்ளியில் கையெழுத்து இடும் நடத்தி சுற்றுக்கு விடப்பட்டது. இதில் அதிக கவிதைகள் எழுதினார். இதனால் இவர் பள்ளியில் இலக்கிய உலகில் சிறகடிக்கும் இளம் பருந்தாகப் புகழப்பட்டார். 1815 ஜனவரியில் நடந்த பொதுத் தேர்வில் பெற்றி பெற்றவர்கள் ஜூனியர் ஸ்கூலிலிருந்து சீனியர் ஸ்கூலுக்கு மாற்றப் பட்டபோது கௌரவ விருந்தாளியாக 18ஆம் நூற்றாண்டில் புகழ்பெற்ற கவிஞர் கவர்லி தெர்ழா (1743-1816) கலந்து கொண்டார். அவர் புஷ்கினின் ஜார் ஸ்கயே செலோ நினைவுகள் என்ற கவிதையைப் படித்துப் பரவசப்பட்டு இளங்கவிஞனை அணைத்து முத்தமிட்டார். புஷ்கினை அக்கால இலக்கியவாதிகள் அறியவாரம்பித்தனர்.

பள்ளி இறுதியாண்டு பயின்றபோது ஜார் ஸ்கயே செலாவில் இருந்த அரசரின் மெய்க் காவற்படை ரெஜிமெண்டில் பல அதிகாரிகளின் நட்பைப் பெற்றார். அவர்கள் மூலம் தடைசெய்யப்பட்ட பல இலக்கிய நூல்கள் அவருக்குக் கிடைத்தன.

அவர்களில் பி.ஓய். சதாயேவ் என்ற படை அதிகாரி இவரிடம் மிகவும் நட்புறவுடன் இருந்தார். நன்கு படித்தவர், நற்சிந்தனையாளர். அவரே புஷ்கின் எண்ணங்களில் புரட்சிகரமான கருத்தை ஏற்படுத்தியவர். சிறந்த அரசியல் கல்வியை போதித்தவர். புஷ்கின் இவரை வெகுவாக மதித்தார். 1817ல் இவர் உயர்கல்வியை முடித்ததும் அரசாங்க வெளியுறவுத் துறையில் அதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்டார். இது கனவான்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வேலையாகும். தனது குடும்ப ரீதியான செல்வாக்கால் ஆடம்பர வாழ்க்கையில் மூழ்கினார்.

மன்னன் முதலாம் அலெக்சாண்டர் மிகக் கொடுங்கோல் மன்னனாக நடந்துகொண்டான். ஓயாத போர்களினால் நாடு நிம்மதியற்ற துன்பத்தில் ஆழ்ந்திருந்தது. ரஷ்ய அரசின் இளம் ராணுவ அதிகாரிகள் பல வெளிநாட்டு முகாம்களில் கலந்துகொண்டவர்கள், குறிப்பாக பிரான்சு நாடு சென்றவர்கள் தமது அரசின் கொடும் அடக்குமுறைகளைக் கண்டு அதிருப்தி கொண்டனர். அவர்கள் ரகசியச் சங்கங்கள்

அமைத்தனர். அவர்களின் நோக்கம் ஜார் மன்னனின் சர்வாதிகாரத்தை முறியடித்து சுதந்திர ஜனநாயக அரசு அமைப்பதே.

சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டுள்ள எதிர்மறையான, அதிருப்தியான மனநிலையை பிரதிபலித்துக் கவிதைகள் இயற்றினார். 'சுதந்திரத்தின் பாடல்' (Ode to Liberty) என்ற பாடலில் ஜார் மன்னனின் சர்வாதிகாரத்தைச் சாடுகிறார். மற்றொரு பாடலில் 'ரஷ்யா விழித்தெழும்' எனப் பாடுகிறார். புஷ்கினின் புரட்சிப் பாடல்கள் அரசிற்குக் கோபமூட்டின. அவரைத் தென்பிராந்தியப் படையணிக்குத் தலைமையிடமாக இருந்த கிஷ்னெப்வுக்கு மாற்றினார். அங்கு சென்று 'புரட்சி என்னும் புயல்மேகம்' என்ற பாடலை எழுதினார். அங்கு அரசு ஒற்றர்கள் கண்காணித்தனர். பதவி விலக்கம் செய்யப்பட்டு புஷ்கினின் பெற்றோர்களின் பண்ணையான மிகைலோவ்ஸ்கோயேக்கு அனுப்பப்பட்டார். அங்கு அவரை வளர்த்த தாதி அரினா ரதியோனவ்னாவுடன் தங்கினார். அவர் இவருக்குக் கதைகள் சொல்லுவார், நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் பாடுவார். புஷ்கின் இவரிடமிருந்து கற்றது ஏராளம். இங்கு இவர் 'ஜிப்சிகள்' என்ற கவிதைத் தொகுப்பை எழுதி முடித்தார்.

1825 ஆம் ஆண்டு ரஷ்யப் பேரரசர் நிக்கோலாய் திலரென மரணமடைந்தார். அடுத்த வாரிசு கான்ஸ்டன்டைன் பதவி ஏற்க வேண்டும். ஆனால் இரண்டாம் நிகோலாய் பதவிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டார். இருவருக்கும் மாறி மாறிப் பிரமாணம் எடுத்துக் கொண்டது படைகள். இவர்கள் முரண்பாட்டைச் சாதகமாக்கிக் கொண்ட ராணுவ அதிகாரிகள் 1825 டிசம்பர் 15ம் நாள் புரட்சியில் ஈடுபட்டனர். இப்புரட்சியில் இராணுவ அதிகாரிகளோடு பல எழுத்தாளர்களும், கவிஞர்களும் பல இலக்கிய விமர்சகர்களும் பங்குகொண்டனர். டிசம்பர் மாதம் புரட்சி செய்ததனால் இவர்கள் 'டிசம்பரிஸ்ட்கள்' என அழைக்கப்பட்டனர். இப்புரட்சி கடுமையான முறையில் அடக்கப்பட்டது. இப்புரட்சியில் ஈடுபட்டோர் கடும் தண்டனைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டனர். ஐவர் சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டனர். நூற்றுக் கணக்கானோர் சைபீரியாக் காடுகளுக்கு நாடு கடத்தப்பட்டு அங்கே உயிரிழந்தனர். புஷ்கின் கடும் துன்பத்திற்காளானார். புரட்சியின்போது அவர் தூரப் பிரதேசத்திலிருந்தார். மேலும் இரகசிய கழகத்தில் அவர் உறுப்பினராக இல்லை. இதுவே இவர் உயிரைக் காப்பாற்றியது. ஜார் மன்னன் புஷ்கினை அழைத்து விசாரணை செய்ததில் "நீ இங்கிருந்திருந்தால் நீயும் கலந்திருப்பாயல்லவா?", என வினவியதற்கு ஆம் என தைரியமாக உரைத்தாராம். எனினும், அவருடைய குடும்பத்திற்கும் அரசு குடும்பத்திற்குமான நெடுங்காலத் தொடர்பின் காரணமாக கடும் தண்டனையிலிருந்து தப்பினார். ஜார் மன்னன் புஷ்கின் தனது எழுத்தோவியங்களைத் தனது தணிக்கைக்குப் பின் வெளியிட உத்தரவிட்டார். புஷ்கினை மன்னித்தார். இருப்பினும் புஷ்கின் தொடர்ந்து கண்காணிப்புக்கு உள்ளானார்.

நண்பர்கள் 1820களின் பிற்பகுதியில் புஷ்கினின் நடவடிக்கைகளில் மாறுதல்களைக் கண்டனர். பாலே நடனத்தில் இளமங்கை ஒருவரைக் கண்டார். அடங்காத மையல் கொண்டு மனைதைப் பறிகொடுத்தார். 1831 பிப்ரவரியில் திருமணம் செய்துகொண்டார். அழகான மனைவியுடன் மாஸ்கோவில் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்தார். அவரது மகிழ்ச்சி நீடிக்கவில்லை. அரசன் புஷ்கினை மகா பீட்டர் வரலாறு எழுதுமாறு பணித்தார். அவர் மனைவியை ஜாரின் மனைவி ஜாரினி மாளிகைக்குத் தன்னுடன் வருமாறு பணிக்கிறார். புஷ்கினின் மனைவிக்கு ஜாரினியுடன் அரண்மனையில் விடாது வேலை. நடன அரங்குக்குச் செல்லுதல் மற்றும் அரண்மனைப் பணிகள். காலை 4 அல்லது 5 மணிக்குத்தான் வீட்டுக்கு வருவார். தாமதமாக எழுவார். வழக்கமான இடைவிடாத இந்த நடவடிக்கை புஷ்கினுக்கு வெறுப்பைத் தந்தது. படைத்த படைப்புகள் தணிக்கைக்கு மன்னனிட்டு அனுப்ப வேண்டியிருந்தது. அது அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட சலுகையாயிருந்தது. பின்னர் அது அவருக்குப் பிணியானது.

ஜார் மன்னனின் உத்திரவுப்படி முதலாம் மகா பீட்டரின் வரலாற்றை எழுத தடையங்கள் குறிப்புகள் சேர்க்கும் வேலையைச் செய்தார். ஆனால் அவருடைய கவனம் வேறு ஒன்றில் திரும்பியது. 18 ஆம் நூற்றாண்டில் 1773-1775 ஆம் ஆண்டுகளில் பண்ணை அடிமை முறையை எதிர்த்துத் தானாக வெடித்த விவசாயிகளின் கலகத்தைப் பற்றியும்

அதற்குத் தலைமை தாங்கிய கொசாக்கிய தலைவர் புகச்சேவ் பற்றியும் ஆய்வில் இறங்கினார். அதுபற்றிய நாவலும் எழுத முடிவு செய்து ஆய்வு மேற்கொண்டார். 1883 அக்டோபர் மாதத்தில் போல்தினோ கிராமத்திற்கு வந்து எழுத ஆரம்பித்தார். அங்கு தங்கியிருந்தபோது இன்று உலகம் முழுவதும் புகழ் பெற்ற சிறுவர் இலக்கியமான 'வலைகுளும் மீனும்' என்ற கதையை எழுதினார். மேலும் சிறந்த கதை, கவிதைத் தொகுப்புகளையும் எழுதினார். நவம்பர் மத்தியில் செயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் திரும்பினார். மிகவும் விருப்பப்பட்டு மிக அழகான பெண்மணியை மணந்ததும் இவரது கஷ்டங்களுக்குக் காரணமானது. பிரபுக் குலத்தைச் சேர்ந்த பிரஞ்சு கனவான் ஒருவன் புஷ்கினது மனைவி மீது காதல் கொண்டு சுற்றி வந்தான். அதன் விளைவாக ஏற்பட்ட பூசல் மற்றும் புஷ்கினின் விரோதிகளின் ஏச்சுப் பேச்சு அவரைத் துன்புறுத்தியது. தனது மனைவியின் நல்லொழுக்கத்தின் பேரில் எள்ளளவும் சந்தேகப்படவில்லை. எனினும் பிரெஞ்சு கனவானுடன் ஏற்பட்ட துப்பாக்கிச் சண்டையில் உயிர் நீத்தார். அவர் இறந்த நாள் 1837 ஜனவரி 29.

வீட்டுக்கு வெளியே பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் திரண்டு அவருக்கு மரியாதை செலுத்தினர். மாணவர்கள், அரசு ஊழியர்கள், தொழில் வினைஞர், மத்திய வர்க்கத்தார் மற்றும் அடிமட்ட பொதுமக்கள் கூட்டம் கோபத்துடன் கூடியிருந்தது. ஜார் மன்னனும் கவலைப்பட்டான். ஆனால் மக்கள் திரளைக் கண்டு அதிர்ந்து போய் இரகசியமான இடத்தில் உடலை வைத்திருந்து பின் அவர் சொந்த ஊரான மிகைலோவ்ஸ்கோயே அருகில் அடக்கம் செய்தான். நிகழ்காலத்திற்கு உழைக்கும்போதே எதிர்காலத்தையும் உருவாக்குகின்ற கலாமேதைகளில் ஒருவர் புஷ்கின் என்றால் அது மிகையாகாது. அவர் புகழ் உலகம் உள்ளவரை நிலைக்கும்.

□ஆர். பாலச்சந்திரன், திருத்தங்கல்.

பார்க்கவேண்டிய நாடகம்

மதுமரம்

சிவகாசி அய்யநாடகர் ஜானகி அம்மாள் கல்லூரி மாணவ மாணவியர் தகஇபெருமன்றத்தின் சிவகாசி கிளை 31-1-2015 அன்று இரவு சிவகாசி பாவடித் தேர்ப்பு திடலில் நடத்திய மக்கள் கலைவிழாவில் அரங்கேற்றிய நிஜ நாடகம் 'மதுமரம்'. இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்ட நாடகத்தின் ஒரு பகுதி மட்டுமே நடிக்கப்பட்ட போதிலும் பார்வையாளர்களின் பலத்த வரவேற்பையும் கைதட்டல்களையும் பெற்றது. 'குடி குடியைக் கெடுக்கும்' என்ற மையக் கருத்தை முன்வைத்து கருத்தாழமிக்க வசனங்களையும் பாடல்களையும் கொண்டு தங்களது சிறப்பான நடிப்பை மாணவர்கள் வெளிப்படுத்தினார்கள். முதல் நிகழ்ச்சி என்று சொல்லமுடியாத அளவுக்கு நாடகம் அமைந்திருந்தது. வாய்ப்புள்ளவர்கள் தங்கள் பகுதிகளில் நடைபெறும் முக்கிய நிகழ்ச்சிகளில் இந்த நாடகத்தை மேடையேற்றலாம்.

சிறுகை விரித்தபடி
பறவைகள்

நெளிந்து நகர்ந்தபடி
ஊர்வன

பாய்ந்துகொண்டும்
தாவிக்கொண்டும்
விலங்குகள்

வண்டிச் சரவியைத்
தேடியபடி
மனிதன்

□ ராஜா கண்ணன்,
செங்கமலநாச்சியார்புரம்.

நம்பிக்கைதானே எல்லாம்

நம்பிக்கை..
நம்பிக்கைதானே எல்லாம்!
நம்பிக்கைதான் எங்கள் மதம்!
நம்பிக்கைதான் எங்கள் மொழி!
நம்பிக்கைதான் எங்கள் தேசம்!
நம்பிக்கைதான் எங்கள்
பண்பாடு..கலாசாரம்!
நம்பி நம்பியே
நம்புவது பழக்கமாகி
வழக்கமாகி
வாழ்க்கையாகிப் போனது
நம்பிக்கைதானே எல்லாம்!

மங்கள்யான் காலத்திலும்
செவ்வாய் தோஷத்தை
நம்பிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்!
கைநாட்டாய்..
நூற்றாண்டுகள் கடந்தாலும்
கலைவாணியை
நம்பிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்!
அன்னாந்தே பர்க்காமல்
கிரகங்களையும் நட்சத்திரங்களையும்
நம்பிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்!
உழவனை உதாசினப் படுத்திவிட்டு
அன்னபூரணியை
நம்பிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்!
நம்பிக்கைதானே எல்லாம்!

வேரட்டுப்போடும் உரிமை மட்டுமே
என்றாலும்தை ஐனநாயகம் என்றே
நம்பிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்!
நாடோடிகள் தான் நாம் எல்லாரும்..
என்றாலும் தாய்நாடு என்பதை
நம்பிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்!
காடுகள் ரம்யமானதென்று
காண்கிரீட்டினை சொகுசில்
நம்பிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்!
சூழல் கேடானாலும்
கண்மூடி தியானத்தில்
ஆனந்தம் உள்ளிருப்பதாய்
நம்பிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்!
நம்பிக்கைதானே எல்லாம்!

பக்கத்து வீட்டில்..
பாலியல் வன்கொடுமை
நம்பிக்கை நிகழாததை
நம்பிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்!
எதிர்வீட்டில்
கௌரவக் கொலை
நாமெல்லோரும் ஒரே மதமென
நம்பிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்!
தெருமுனையில் போராட்டம்
நமக்கு சம்பந்தமில்லை என்று
நம்பிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்!
காக்கியைக் கண்டு பதுங்கினாலும்
காவல்துறை நம் நண்பனென்று
நம்பிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்!
குற்றவாளிகள் இரட்சிக்கப்பட்டாலும்
சட்டம் சகலருக்கும் சமமென
நம்பிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்!
போலிச் சாடியார்கள் கைது..
என்றாலும் எம் குருஜி மகாவினென்று
நம்பிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்!
போலி மருந்துகளும்
போலி மருத்துவர்களும்
பிடிபட்டாலும்
நம் மருந்தையும் மருத்துவரையும்
நம்பிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்!
தொடர் தோல்விகளை
கடவுளின் சோதனைகளை
நம்பிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்!
நம்பினார் கைவிடப்படாரென..
கைவிடப்பட்ட ஒவ்வொரு தருணத்திலும்
நம்பிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்!
நம்பிக்கைதானே எல்லாம்!

□ பாண்டே, சிவகாசி.

ஆலங்குளம் க. கனகராஜின் 'யாசகன்'

நிகரன் சிற்றிதழின் வாசகரும் படைப்பாளியுமான நண்பர் ஆலங்குளம் க. கனகராஜ் அவர்கள் தனது முதல் முயற்சியாக 6 நிமிடங்கள் 28 நொடிகள் ஓடக்கூடிய 'யாசகன்' என்ற குறும்படத்தை 'யூ ட்யூப்'யில் அப்லோடு செய்துள்ளார். "இந்த யாசகனிடம் இருக்கும் நேர்மைகூட இங்கு நம்மில் பலரிடம் இருப்பதில்லை", என்ற வாசகங்களோடு படம் முடிகிறது. நல்ல செய்தி. "டிக்கட்.. டிக்கட்", "சார் உங்க பர்ஸ்" என்ற இரண்டே வசனங்கள். மற்றபடி படம் மெளனப் படம் போலவே நகர்கிறது. ரயில் ஓடுவதைத் திரையில் பார்ப்பதே ஒரு அழகுதான். அவருடைய இந்த முயற்சி தொடர நிகரன் இதழின் வாசகர்கள் சார்பில் நாம் அவரை வாழ்த்துகிறோம். நீங்களும் பாருங்கள். அந்தக் குறும்படத்திற்கு 'யூ ட்யூப்'யில் சில நண்பர்கள் எழுதியுள்ள பின்னூட்டங்களை இங்கே நமது வாசகர்களிடம் பகிர்ந்து கொள்கிறோம்.

"முதல்படம் என்பதால் நிறைகளை மட்டும் சொல்வது மரபு. அருமையான எளிய தீம். அடுத்தமுறை படம் பண்ணுகிறவருக்கு ஆலோசனை சொல்வது என்பது அக்கறை. அப்படிப் பார்க்கும் போது பயணி கக்கூஸில் ஒழிந்த நேரம் வண்டி நிற்கிறதாகக் காட்டும்போது பயணிகள் ஏறி இறங்கும் நிகழ்வு காட்டப் படவேண்டும். பரவாயில்லை. காட்டிய சைடுவேயே மீண்டும் புறப்படுவதைக் காட்டியிருக்கலாம். எதிர் சைடுக்கு மாறி காட்டுவது ஜம்பு கட். கதைப்படி கதாநாயகன் கஞ்சன், பிராடு. அப்படியிருக்கும்போது அவன் திருநங்கைக்குப் பத்து ரூபாய் கொடுப்பது உறுத்தல். டிக்கட்டே எடுக்க மனசில்லாதவன் தர்மம் செய்வதாகக் காட்டும் போது அவனுடைய கேரக்டரின் தன்மை மாறுகிறது. கடைசி கிளைமாக்ஸில் கதாநாயகன் நடந்துவருவது மேல் ஹால்ப் (இடுப்புக்கு மேல்) மட்டும் காட்டி இருக்கணும். அவன் யாசகனைக் கடக்கையில் அவனிடமிருந்து பர்ஸ் கீழே விழவில்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. பிளாட்பாரம் காட்சிகள் பயணிகள் ஏறி இறங்கும் பக்கமாகவே எல்லா ஷாட்டும் வைத்திருக்கலாம். இப்படி சின்ன சின்ன தவறுகள் தவிர்த்தப்பட்டிருக்கலாம். மற்றபடி முதல் முயற்சிக்குப் பாராட்டுக்கள்."

ஐசக் பாண்டியன்.

"பொறுமை மிக அவசியம் இதைப் பார்க்க. கருத்தைச் சொல்ல இவ்வளவு நீளம் தேவை இல்லை".

கிருஷ்ண கனகராஜ்

உதவும் கரங்கள்

1. தோழர் ஆர். ரெங்கசாமி, தமுளகச, சிவகாசி ரூ. 200/-
2. திரு கே.ஜி. நவநீதகிருஷ்ணன், இராஜபாளையம் ரூ. 100/-
3. கவிஞர் பாண்டி, சிவகாசி ரூ. 100/-
4. வழக்குரைஞர் கு. பால்ராஜ், இராஜபாளையம் ரூ.100/-
5. தோழர் ஜி. சத்தியபாலன், ஏ.ஐ.பி.எப்., கோவில்பட்டி ரூ.100/-
6. திரு. இரா. ராகவன், சிவகாசி ரூ. 50/-

தோழர்களே.. தோழர்களே.. தூக்கம் நமக்கில்லை வாருங்கள்!

‘முற்போக்கு தமிழ்மரபை முன்னெடுப்போம், மநாதரம் தந்திரத்தை முறியடிப்போம் என்ற முழுக்கத்துடன் தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் கலைஞர்கள் சங்கத்தின் 13வது மாநில மாநாடு திருப்பூரில் மார்ச் 19 முதல் 22வரை நடந்து முடிந்துள்ளது. சங்கத்தின் கௌரவத் தலைவராக பேராசிரியர் அருணனும், மாநிலத் தலைவராக ச.தமிழ்ச்செல்வனும், மாநில பொதுச் செயலாளராக சு. வெங்கடேசனும், மாநிலப் பொருளாளராக சு.ராமம் சந்திரனும் 20 பேர் மாநில செயற்குழு உறுப்பினர்களாகவும், 132 பேர் மாநிலக் குழு உறுப்பினர்களாகவும் தேர்வு செய்யப்பட்டனர்.

மாநாட்டைத் துவக்கி வைத்துப் பேசிய யார்க் பல்கலைக் கழக அரங்கியல் அறிவியல் துறை சிறப்புப் பேராசிரியர் அய்யாஸ் அகமது “முற்போக்கான கருத்துகளைக் கூறுகிறபோது ஒரு பிரிவினர் புண்படுத்தப்படுவதும் தவிர்க்க முடியாதுதான். ஆனால், யாரை, எதற்காக ஒரு படைப்பு புண்படுத்துகிறது என்பது முக்கியம். எந்த ஒரு உரிமையும் பகுத்தறிவு சார்ந்த, நியாயத்திற்கும் விடுதலைக்கும் பயன்படுவதாக இருக்குமானால், அந்த உரிமை உயர்த்திப் பிடிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால், ஒரு கருத்து அல்லது எழுத்தாக்கம் குறிப்பிட்ட பிரிவினரின் மரபையும் நம்பிக்கைகளையும் புண்படுத்துவதாகக் கூறி வன்முறைகளில் ஈடுபடுவோரின் உண்மை நோக்கம் என்ன? ஏன் அவர்கள் முற்போக்கான படைப்புகள் மீதும், முற்போக்கான படைப்பாளிகள் மீதும் மட்டுமே தாக்குதல் தொடுக்கிறார்கள்? வன்முறையில் இறங்குவதற்குத் தங்களுக்கு உரிமை இருப்பதாக, எப்படி வேண்டுமானாலும் பேசுவதற்கான சுதந்திரம் இருப்பதாக அவர்கள் கருதுகிறார்கள். அதே உரிமையும் சுதந்திரமும் மற்றவர்களுக்கும் இருப்பதை அவர்கள் அங்கீகரிக்க மறுக்கிறார்கள்” என்றார்.

மாநாட்டை வாழ்த்திப் பேசிய மார்ச்சிய வரலாற்றாளர் எஸ்.வி. ராஜதுரை, “பாசிசத்துக்கு எதிரான போராட்டம் மிகக் கடுமையானது. பாசிசம் என்பது எப்போதுமே பொய்களின் மீது கட்டப்பட்டதுதான். எந்தப் பொய்யும் என்றென்றும் நிலைத்திருக்க முடியாது. நாம் வென்று வருவோம்” என்று கூறினார்.

சமூகத்தில் நிலவும் பல்வேறு மூடப்பழக்க வழக்கங்களால் மக்களுக்கு பெரும் பொருட்செலவும், ஆரோக்கியக்கேடும், நம்பிக்கையின்மையும் ஏற்படுகிறது. நரபலி, பில்லி சூனியம், மாந்திரீகம் என்ற பல்வேறு பெயர்களில் மக்கள் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள்... தனது வாழ்நாள் முழுவதும் மூட நம்பிக்கைகளுக்கு எதிராக போராடிய தந்தை பெரியார் பிறந்த மண்ணில் மூட நம்பிக்கை ஒழிப்புச்சட்டம் கொண்டுவரப்படாதது வேதனைக்குரியது, வெட்கப்படத் தக்கது.. மூடநம்பிக்கை ஒழிப்புச் சட்டத்தை மத்திய அரசும், தமிழக அரசும் உடனடியாகக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என வலியுறுத்தி மாநாட்டில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. கருத்தரங்கம், கலைநிகழ்ச்சிகள், ஓவியக் கண்காட்சி, புகைப்படக் கண்காட்சி, புத்தக வெளியீடு என எழுச்சியுடன் நடந்து முடிந்திருக்கிறது தழுஎகசவின் மாநில மாநாடு.

மொழிபெயர்ப்புக்கான சாகித்ய அகாதெமி 2014 விருதுபெற்ற சா. தேவதாஸ் அவர்களுக்குப் பாராட்டுவிழா 28-3-2015 சனிக்கிழமை அன்று மாலை 5-30 மணி அளவில் இராசபாளையம் திருவள்ளூர் மன்றத்தில் நடைபெற்றது. தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம், தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் கலைஞர்கள் சங்கம் இணைந்து நடத்திய இந்த விழாவிற்கு தமுஎகசவின் மாவட்டத் தலைவர் தேனி வசந்தன் தலைமை வகித்தார். தகஇபெவின் மாவட்டப் பொருளாளர் மருத்துவர் ஆர். எம். ஆர். சாந்திலால் அவர்கள் முன்னிலை வகித்தார். தகஇபெருமன்ற மாவட்டச் செயலாளர் கண்மணிராசா வரவேற்புரையாற்றினார். தேனிவசந்தன் அவர்கள் தலைமையுரையைத் தொடர்ந்து மருத்துவர் சாந்திலால் அவர்களும் திருவள்ளூர் மன்றத் தலைவர் முத்தரசு அவர்களும் உரையாற்றினர். பின்னர் சா. தேவதாஸின் படைப்புலகம் பற்றி தகஇபெருமன்றத்தின் மாநிலச் செயலாளர் பேராசிரியர் பா. ஆனந்தக்குமார் அவர்களும், தமுஎகசவின் மாநிலச் செயற்குழு உறுப்பினர் எழுத்தாளர் ம. மணிமாறன் அவர்களும், எழுத்தாளர் லஷ்மி மணிவண்ணன் அவர்களும், எழுத்தாளர் கோணங்கி அவர்களும் உரை நிகழ்த்தினர். தகஇபெருமன்றத்தின் மாவட்டத் தலைவர் கந்தகப்பூக்கள் ஸ்ரீபதி அவர்கள் சா. தேவதாஸ் அவர்களுக்க நினைவுப் பரிசு வழங்கினார். எழுத்தாளர் சா. தேவதாஸ் அவர்கள் ஏற்புரையாற்றினார். தமுஎகச இராசபாளையம் கிளைச் செயலாளர் நந்தன் அவர்கள் நன்றியுரையாற்றினார். விழாவில் திரளான படைப்பாளிகளும் வாசகர்களும் பங்கேற்றனர்.

